

LA HISTÒRIA ES REPETEIX

En la primera Guerra Mundial es pot veure clarament que els principals factors que fan que la guerra es desencadeni, són principalment el supremacisme i l'odi. I podem veure com cada nació creu que ella és la millor i, per tant, hauria d'estar per sobre de les altres. Aquest fort sentiment nacionalista crea una gran rivalitat entre les diferents nacions que causarà odi. Per tant, és possible aconseguir tenir pau, hi ha camins cap a la pau? O la pau és el camí?

Viure en harmonia i fraternitat entre els éssers humans són els ideals de pau que més es prediquen avui en dia. La seva contraposició vindria a ser el desastre, les guerres i tot tipus de conflicte. Però la pau no comença des de fora sinó des de dintre. Un simple fet simbòlic pot derivar en la solució d'un gran conflicte. N'és un clar exemple la Rosa Parks, la dona afroamericana que es va negar a cedir el seu lloc de l'autobús a un home de raça blanca. I aquest fet va comportar l'abolició d'una llei injusta. Com va dir Edmud Burke, l'únic que necessita el mal per triomfar és que els homes bons no facin res.

Segons El filòsof anglès Hobbes del segle XVII, defensa que l'home és un llop per l'home i que el que impera és la guerra de tots contra tots, perquè l'ésser humà és agressiu i egoista. En canvi el filòsof Rosseau defensa que l'home és bo per naturalesa però la societat és la que el corromp. Però si fusionem, les dues idees ens surt la teoria del filòsof i psicoanalista Erich Fromm. Aquest diu que no es pot dir que l'ésser humà és bo o dolent, sinó que existeix un conflicte existencial: per un costat som animals amb instint, però a diferència d'ells, els nostres instints no són suficients per a la supervivència.

Si els éssers humans aprenguessin a no prendre decisions deixant-se emportar pels sentiments, sinó que es paressin a pensar, dialogar i fins i tot a renunciar, ja que els conflictes s'originen perquè cap de les parts implicades està disposada a renunciar o a modificar la seva manera de pensar. Sembla que l'ésser humà no aprèn dels seus errors. Sembla que no evolucionem i que la història es repeteix contínuament. No vam tenir suficient amb la primera Guerra Mundial que hi va haver una altra.

Com va dir Eleanor Roosevelt, no n'hi ha prou de parlar de la pau. Un ha de creure en ella. I no és suficient amb creure. S'ha de treballar per aconseguir-la.